

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 9.Pf.20.440/2024/4-II.

A felperes:

felperes neve

felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Pintér Zsófia Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Pintér Zsófia ügyvéd)

ügyvéd címe

Az alperesek:

I. rendű alperes neve I. rendű

I. rendű alperes székhelye

II. rendű alperes neve II. rendű

II. rendű alperes székhelye

III. rendű alperes neve III. rendű

III. rendű alperes székhelye

Az alperesek képviselői:

dr. Szlamka Gergely ügyvéd az I. rendű alperes képviselőjében

ügyvéd címe1

Komáromi, Körmendi és Weisz Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Körmendi Csaba Tamás ügyvéd) a II. rendű alperes képviselőjében

ügyvéd címe2

Simon és Mester Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Mester Katalin ügyvéd) a III. rendű alperes képviselőjében

ügyvéd címe3

A per tárgya: szerzői jogi jogsértés

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 3/C.P.22.050/2021/103.

A fellebbezést benyújtó fél: II. és III. rendű alperesek

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti.

Fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja, a II. rendű alperessel szembeni keresetet teljes egészében elutasítja és a II. rendű alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 640.000 (hatszáznegyvenezer) forintra felemeli.

A III. rendű alperessel szembeni kereseteknek helyt adó rendelkezéseket részben megváltoztatja, és a jogsértést megállapító rendelkezésből a 2021. szeptember 24-i jogsértés tényét mellőzi, a 250.000 (kétszázötvenezer) forint és járulékai megfizetése iránti keresetet

pedig elutasítja. A III. rendű alperest mentesíti a felperes elsőfokú perköltségének megfizetése alól, és ehelyett úgy rendelkezik, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült költségeiket a felperes és a III. rendű alperes maga viseli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 160.000 (százhatvanezer) forint ügyvédi munkadíjból, míg a III. rendű alperesnek 75.000 (hetvenötezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból és 12.000 (tizenkétezer) forint fellebbezési illetékből álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy I. rendű alperes azzal, hogy az „táncjáték1”, a „táncjáték2”, valamint az „táncjáték3” elnevezésű táncjátékok vonatkozásában az őt illető kizárólagos felhasználási jogot 2020. szeptember 23-án tovább engedélyezte a III. rendű alperes részére, felperes engedélye nélkül, megsértette felperes szerzői vagyoni jogait.

[2] Az elsőfokú bíróság az I. rendű alperest a további jogsértéstől eltiltotta.

[3] Kötelezte, hogy fizessen meg a felperesnek 250.000 forintot és ennek 2021. augusztus 26. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

[4] Az elsőfokú bíróság a II. rendű alperest eltiltotta attól, hogy közreműködőként nyilvános előadáson bemutassa a felperes koreográfiájával készült „táncjáték2” valamint „táncjáték3” elnevezésű táncjátékokat.

[5] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a III. rendű alperes azzal, hogy felperes koreográfiájával készült „táncjáték2” valamint az „táncjáték3” elnevezésű táncjátékokat 2021. július 11-én Tiszafüreden, július 15-én Gyulán, július 29-én Csongrádon, augusztus 7-én és 15-én Siófokon, augusztus 22-én Dunaharaszttiban, szeptember 24-én Hevesen, szeptember 26-án Kiskőrösön, december 5-én Budapesten a felperes engedélye nélkül nyilvános előadáson bemutatta, megsértette a felperes szerzői vagyoni jogait.

[6] Az elsőfokú bíróság a III. rendű alperest a további jogsértéstől eltiltotta.

[7] Kötelezte, hogy szolgáltatson adatot 2020. szeptember 24-től 2021. december 5. napjáig terjedő időszakra nézve a jogsértéssel érintett művek vonatkozásában, szerződések, levelezések, egyoldalú kötelezettséget vállaló okiratok csatolásával, harmadik személyekkel kialakított üzleti kapcsolatának tartalmáról.

[8] Kötelezte továbbá, hogy fizessen meg a felperesnek 250.000 forintot és ennek 2021. augusztus 26. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

[9] Az ezt meghaladó keresetet az elsőfokú bíróság elutasította.

[10] Kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 25.000 forint perköltséget. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a II. rendű alperesnek 20.000 forint perköltséget. Kötelezte a III. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 50.000 forint perköltséget. Felhívta a felperest, hogy – lelevezés terhe mellett – fizessen meg további 27.000 forint hiányzó kereseti illetéket.

[11] Indokolásában megállapította, hogy a felperes táncművész, és alapítása óta az I. rendű alperes 50%-os tulajdonosa. A másik 50%-os tulajdonos 2020 februárjáig személyi volt. A felperes, személyi és az I. rendű alperes között 2009. december 11-én, valamint 2017. május 4-én megállapodás jött létre, amelyben a felek azt rögzítették, hogy közösen létrehozott műnek tekintik a megnevezett műalkotásokat. Ezek közül az első megállapodás megkötésekor már létezett az „táncjáték1” című alkotás, a 2017. május 4-én kelt megállapodás pedig meglévő alkotásokként tartalmazza az „táncjáték1”, a „táncjáték2” és a „táncjáték3” című alkotásokat. 2020. szeptember 23-án az I. rendű alperes és a III. rendű alperes jogátruházási megállapodást kötött, amelyben az I. rendű alperes az „táncjáték1”, a „táncjáték2”, valamint a „táncjáték3” című színpadi előadások teljeskörű vagyoni jogait a III. rendű alperesre ruházta. Ugyanezen a napon a III. rendű alperes és a II. rendű alperes között létrejött együttműködési keretmegállapodásban a III. rendű alperes megbízta a II. rendű alperest a művek forgalmazásával és a színpadtechnikai eszközök biztosításával.

[12] Az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az „táncjáték1”, a „táncjáték2”, valamint az „táncjáték3” elnevezésű táncjátékokat a II. rendű alperes 2021. július 11-én Tiszafüreden, július 15-én Gyulán, július 29-én Csongrádon, augusztus 7-én és 15-én Siófokon, augusztus 22-én Dunaharaszton, szeptember 24-én Hevesen, szeptember 26-án Kiskőrösön, december 5-én Budapesten nyilvános előadáson bemutatta.

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzített kereset szerint a felperes kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az I. rendű alperes az „táncjáték1”, a „táncjáték2”, valamint a „táncjáték3” elnevezésű táncjátékokban azzal, hogy a II. rendű alperes részére engedélyt adott e művek nyilvános előadáson történő bemutatására, és arra sor is került 2021. július 11-én, július 15-én, július 29-én, augusztus 7-én, augusztus 15-én, augusztus 28-án, szeptember 24-én, szeptember 26-án és december 5-én, megsértette a felperes koreográfiáihoz mint szerzői jogi alkotáshoz fűződő szerzői vagyoni jogait. A jövőre nézve eltiltást és adatszolgáltatást is kért. A jogsértés kezdő időpontjául a bemutatók napjait jelölte meg. Kérte továbbá az I. rendű alperes kötelezését – a II. rendű alperessel egyetemlegesen – az elért gazdagodás címén előadásonként 150.000 forint, összesen 750.000 forint és ennek 2021. augusztus 16. napjától a

kifizetés napjáig járó, a késelelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamata megfizetésére.

[14] A II. rendű alperessel szemben kérte, a bíróság állapítsa meg, hogy azzal, hogy a felperes engedélye nélkül, az előbbieken említett időpontokban nyilvános előadásban bemutatta a fenti műveket, megsértette a felperes szerzői vagyoni jogait. A jogsértés kezdő időpontjául a bemutatók napjait jelölte meg. A jogsértés megállapításán túl jövőre nézve eltiltást és adatszolgáltatást kért. Elért gazdagodás címén az I. rendű alperessel egyetemleges marasztalását kérte 750.000 forint és kamata erejéig.

[15] A III. rendű alperessel szemben annak megállapítását kérte, hogy azzal, hogy a felperes engedélye nélkül a fenti műveket 2021. júliustól decemberig terjedő időszakban nyilvános előadásokon bemutatta és átdolgozta, megsértette a felperes szerzői vagyoni jogait. A jogsértés kezdő időpontjául 2020. szeptember 23. napját jelölte meg azzal, hogy a jogsértés folyamatos. Ezért a jogsértés megállapításán túl abbahagyásra kötelezést és eltiltást kért. Kérte továbbá, hogy a III. rendű alperes szolgáltatson adatot a jogsértő magatartás útján kialakított üzleti kapcsolatairól szerződések csatolásával. Ezenkívül 1.200.000 forint és ennek késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni elért gazdagodás címén.

[16] A felperes a 2023. március 28-án tartott tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy követelését leszállítja, alperesenként 250.000 forint és kamata megtérítését kéri elért gazdagodás címén.

[17] Keresete jogalapjaként a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 1. § (2) bekezdés d) pontjára, 4. § (1) bekezdésére, 9. § (1) bekezdésére, 16. § (1) és (6) bekezdésére, 17. § c) és f) pontjára, 24. §-ára, 29. §-ára, 42. § (1) bekezdésére, 46. § (1) bekezdésére, 47. § (1) bekezdésére és a 94. § (1) bekezdés a), b), d), e) pontjaira hivatkozott.

[18] Előadta, hogy a három mű koreográfiájának ő az alkotója, ezért az alperesek jogosulatlan felhasználása miatti igények megilletik.

[19] Az I. rendű alperes eredeti ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, majd a perfelvétel lezárását követően úgy nyilatkozott, hogy a korábbi ellenkérelmét nem tartja fenn, a vele szemben előterjesztett keresetet elismeri.

[20] A II. és a III. rendű alperesek egyaránt kérték a kereset elutasítását.

[21] Az elsőfokú bíróság ítéletében arra a következtetésre jutott, hogy a kereset részben alapos.

[22] Figyelemmel az alperesek vitatására, az elsőfokú bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes-e a szerzője a perben szereplő három mű koreográfiájának, részt vettek-e más személyek a koreográfiák létrehozásában azok keletkezésekor, beszélhetünk-e, ha igen, milyen művek tekintetében, közös műről, érvényesíthet-e önállóan jogokat a felperes, lemondott-e a szerzői jogdíjról, az alperesek

jogosultak voltak-e 2021-ben felhasználásra, és ha nem, akkor milyen összegű felhasználási díj/elért gazdagodás illeti meg a felperest.

[23] Rögzítette, hogy az Szjt. 1. § (2) bekezdés d) pontja szerint szerzői jogi védelem alá tartozik többek között a táncjáték. A 4. § (1) bekezdése értelmében a szerzői jog azt illeti meg, aki a művet megalkotta. A per tárgya a felperes keresetében megjelölt, 2021-ben bemutatott három koreográfia. A felek abban egyetértettek, hogy a perbeli művek összművészeti alkotások, amelyeknek részét képezi a zene, a szöveg és a koreográfia, a három koreográfiát már önállóan létező zenei és a prózai részekkel kapcsolták össze. Azt sem vitatták, hogy a koreográfia szerzői jogi védelem alá esnek. A felek egyetértettek abban is, hogy a koreográfia az „táncjáték1” című mű esetén 2000 márciusában, a „táncjáték2” című mű esetén 2013-ban, a „táncjáték3” esetén 2016-ban keletkezett. Ennek megfelelően az Szjt. 5. § (2) bekezdése szerinti összekapcsolt közös művekből álló közös művekről van szó, ahol az egyes szerzők által alkotott művek önállóan is felhasználhatóak, és jogsértés esetén a mű bármelyik szerzője önállóan is felléphet. Így a felperes önállóan felléphet jogai megsértése miatt.

[24] Azonban a III. rendű alperes védekezésében azt is állította, hogy a koreográfiák szerzője nemcsak a felperes, hanem más táncosok is – köztük személy5 és személy6 – voltak már 2000-ben, 2013-ban és 2016-ban is. Ebben az esetben a koreográfiák az Szjt. 5. § (1) bekezdése szerinti összeolvadó, önállóan nem felhasználható részekből álló közös műnek minősülnek. Ugyanakkor a III. rendű alperes nem szolgáltatott bizonyítékot arra, hogy az általa megjelölt természetes személyek mikor és hol kerültek ilyen minőségben feltüntetésre, amennyiben ilyen nem történt, azt kifogásolták-e, érvényesítették-e ezzel kapcsolatban igényt, kitől vettek át jogdíjat. A III. rendű alperes állítását cáfolja az a körülmény is, hogy az alperesi cégek tulajdonosai, ügyvezetői ismerték egymást, egymás szakmai tevékenységét, ezzel együtt a 2020. szeptember 23-án kelt jogátruházási megállapodásban az I. rendű alperes jogtulajdonosként, a III. rendű alperes jogszerzőként szerepel, nem említenek további koreográfus alkotókat. A III. rendű alperes nem adott elő tényállást arról sem, mi igazolja az alkotás közös folyamatát, a felperessel közös ihletet, az elkészült mű közös értékesítésére irányuló szándékot. Nem csatolt olyan bizonyítékot, ami alátámasztotta volna, hogy 2020. előtt a III. rendű alperes táncosai a felperessel közösen beszéltek meg, hogy milyen elképzeléseik vannak a műről, milyen módon kívánják azt kifejezni. Ezentúl a felperes kizárólagos szerzőségét alátámasztja az Szjt. 94/B. §-ban szereplő szerzőségi védelem. A keresetlevélhez csatolt plakátokon a felperes neve koreográfusként van feltüntetve, és a szerzőségi védelmet az alperesek nem tudták megdönteni. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 263. §-ára figyelemmel az elsőfokú bíróságnak az volt az álláspontja, hogy a koreográfia műfajában a tanúvallomások nem pótolhatják, legfeljebb kiegészíthetik a kép- és hangfelvételeken rögzített tényeket, ezért mellőzte a felek által felajánlott tanúbizonyítást, szakkérdés pedig az ügyben nem merült fel.

[25] Ezt követően vizsgálta, hogy az I. rendű és III. rendű alperes milyen jogokat szerzett a 2009-es és a 2017-es megállapodásokkal, illetve a 2020. szeptember 23-i szerződéssel. Az Szjt. 9. § (3) bekezdésének megfelelően a szerzői vagyoni jogok nem ruházhatók át, tehát téves az az alperesi hivatkozás, hogy bármelyik szerződéssel teljes vagyoni jogátruházás történt volna, az ilyen rendelkezés semmis, arra jogot nem lehet alapítani. Az Szjt. 42. § (1) bekezdése értelmében felhasználási szerződéssel a szerző engedélyt ad a művének felhasználására. A 46. § (1) bekezdése szerint a felhasználó az engedélyt harmadik személy részére csak akkor ruházhatja át, illetve csak akkor adhat harmadik személynek további

engedélyt a mű felhasználására, ha azt a szerző kifejezetten megengedte. A 47. § alapján a felhasználási engedély csak kifejezett kikötés értelmében terjed ki a mű átdolgozására. A felperes azzal érvelt, hogy a III. rendű alperes felhasználása azért volt jogellenes, mert az I. rendű alperes nem volt jogosult tovább engedélyezni a koreográfiák felhasználási jogait. Ennek igazolására csatolta a Szerzői Jogi Szakértő Testület magánszakvéleményét, azonban az eljárása nem felelt meg a Pp. 302. §-ában foglaltaknak, így ezt csak a fél előadásaként lehetett figyelembe venni. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy – az alperesi védekezéssel ellentétben – a 2009-es és 2017-es megállapodások nem tartalmazznak olyan rendelkezést, hogy az I. rendű alperes jogosult lenne a felhasználási jogokat harmadik személynek továbbadni. A szerződések tartalma ebben a körben teljesen egyértelmű. A jogellenes felhasználási cselekmény az I. rendű alperes esetében a felhasználási jog 2020. szeptember 23-i tovább engedésével, a II. rendű alperes esetében a nyilvános előadásokon történő bemutatásban történt közreműködéssel, a III. rendű alperes esetében pedig a nyilvános előadáson történt bemutatással valósult meg.

[26] Az átdolgozásra alapított kereseti kérelmét a felperes a 2024. április 15-én kelt perfelvételi nyilatkozatában úgy módosította, hogy a III. rendű alperes részéről a cselekményre 2023-ban került sor. Figyelemmel arra, hogy a kereset a 2021-es bemutatókat sérelmezte, a 2023. évi felhasználást nem lehet értékelni, így ezt a keresetet az elsőfokú bíróság elutasította.

[27] Megállapította, hogy a II. rendű alperes 2021 nyarán közreműködött a darabok bemutatásában. A művek megjelenítése, a színpadtechnika biztosítása nem teszi a II. rendű alperest önálló felhasználóvá. A II. rendű alperes a felhasználási cselekményt nem saját jogán, hanem a III. rendű alperes megbízása alapján, annak javára végezte, így tevékenysége szerzői jogi értelemben nem minősül saját felhasználásnak. Ezért vele szemben az Szjt. 94. § (3) bekezdése értelmében csak a 94. § (1) bekezdés b) pontjának rendelkezései, a jogsértés abbahagyására és eltiltásra irányuló jogkövetkezmények igényelhetők.

[28] Az elsőfokú bíróság mindhárom alperes esetében alkalmazta a jövőre nézve történő eltiltást mint jogkövetkezményt.

[29] Azonban kizárólag a III. rendű alperest kötelezte adatszolgáltatásra, figyelemmel arra, hogy kizárólag az ő magatartásával összefüggésben értelmezhető a harmadik személyekkel kapcsolatos üzleti adat keletkezése. Az I. rendű alperes nem kötött szerződéseket, a II. rendű alperessel szemben pedig ez a jogkövetkezmény nem alkalmazható, így az elsőfokú bíróság ezeket a kereseteket is elutasította.

[30] Alaposnak találta azonban a gazdagodás visszatérítési igényt az I. és a III. rendű alperes esetében, annak ellenére, hogy a felperes nem kívánt összehasonlító adatokat közölni, és e körben bizonyítást sem ajánlott fel. A jogellenes felhasználás megtörtént, az alperesek nem fizettek díjat a felperesnek, ők maguk azonban nyilvánvalóan bevételre tettek szert a felhasználással. Ebben a kérdésben a szakértői bizonyítás nem vezet eredményre, mert a szakértői álláspont hasonló tárgyú ügyekben egyértelmű: a díj a felek szabad megállapodásának tárgya, és nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely e jogok értékének meghatározását szabályozná. Az elsőfokú bíróság a felperes javára értékelte, hogy az alperesek üzleti titokra hivatkozással nem tártak fel sem vállalkozói, sem felhasználási

díjakat. Az ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelemre tett nyilatkozatukban annyit előadtak, hogy annak elrendelése számukra előadásonként 6.000.000 forintos veszteséggel járna. Másrészt nem várható el a felperestől, hogy a piaci viszonyokat, szakmai szokásokat feltárja, ezek az adatok ugyanis nem könnyen hozzáférhetők. A gazdagodás visszatérítése iránti igény a kialakult bírói gyakorlat szerint a megfizetni elmulasztott szerzői jogdíj mértéke. Az I. és III. rendű alperes a jogsértés időpontjában nyereségre törekedett. Figyelemmel az alperesek nyilatkozatára és a 2021. júliustól decemberig tartó bemutatók mennyiségére, az elsőfokú bíróság nem tekintette eltűzottnak a személyenkénti 250.000 forintos összeget.

[31] Az ítélet ellen a II. és a III. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést.

[32] A II. rendű alperes – másodfokú tárgyaláson pontosított – fellebbezésében kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a II. rendű alperest érintő rendelkezéseit változtassa meg és a II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet utasítsa el.

[33] Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság megsértette, illetve helytelenül értelmezte a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:579. § (1) bekezdését, az Szjt. 1. § (2) bekezdését, 4. § (1) bekezdését, 5. § (2) bekezdését, 16. § (4) bekezdését, 42. § (1) bekezdését, 43. § (1) bekezdését, 46. § (1) és (3) bekezdését, 94/B. § (1) bekezdését, a Pp. 215. § (1) bekezdését, 237. §-át, 279. § (1) bekezdését, 266. § (4) bekezdését és 342. § (1) bekezdését. A tényállás módosításra szorul, abból eltérő jogi következtetést kell levonni, és így az ítélet megváltoztatásának van helye.

[34] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmen túlterjeszkedett, nem vette figyelembe, hogy a felperes az I. rendű alperessel és a III. rendű alperessel szembeni keresetben más-más előadásokat jelölt meg, illetve meg nem engedett keresetváltoztatásban kérte a III. rendű alperessel szemben a jogsértés abbahagyására, illetve az eltiltásra kötelezést.

[35] Kifogásolta, hogy bár az elsőfokú bíróság egyértelműsíti, hogy a per tárgya a 2021-ben bemutatott három koreográfia, ugyanakkor az ítélet rendelkező része nem határozza meg kellő konkrétsággal, hogy kizárólag ezek tekintetében tartalmaz eltiltást. Az 59. sorszámú jegyzőkönyvben a II. rendű alperes határozottan állította, hogy ami az ő szervezésében színpadra került, az nem a felperes koreográfiája volt, a III. rendű alperes pedig a 39. sorszámú jegyzőkönyvben szintén azt adta elő, hogy 2021-es évben nem az eredeti koreográfia szerepelt a színpadon. Az elsőfokú bíróság azonban ezeket a nyilatkozatokat nem vette figyelembe, és vitatás ellenére elfogadta, hogy a 2021-es előadásokon a felperes átdolgozott koreográfiáit mutatták be, holott a 20-I. sorszámú végzésben kifejezetten azt a tájékoztatást adta, hogy a felperesnek kell igazolnia, hogy pontosan mi volt az átdolgozás. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság mellőzte a felajánlott bizonyítást. Önmagában az, hogy az egyes szerzők szerzői minőségüket nem hangsúlyozták korábban, nem zárja ki, hogy ne lehetnének szerzők. Tévesen hivatkozott az elsőfokú bíróság az Szjt. 94/B. § (1) bekezdésére, ugyanis, ha a per tárgya 2021-ben bemutatott három koreográfia, akkor a 2021-es plakátokat kellett volna vizsgálnia a szerzőségi vélelem szempontjából, nem a korábbiakat. Emellett kifejtette, hogy bár az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozik arra, hogy a szerzői vagyoni

jogok átruházása nem lehetséges, ugyanakkor az Szjt. 42. § (1) bekezdése, 43. § (1) bekezdése, valamint 46. § (1) bekezdése értelmében a szerzői művek felhasználására lehet adni engedélyt, ez az engedély lehet kizárólagos, továbbadható, és a főszabály szerint ezért ellenérték jár. A 2009-es, 2017-es és 2020-as szerződések, tartalmukat tekintve, ilyen kizárólagos felhasználási engedélyre, illetve az engedély tovább ruházására irányuló megállapodások voltak. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság úgy fogadta el a felperesi kereset összecszerűségét, hogy azt az alperesek kifejezetten vitatták, és a felperes sem összehasonlító adatokat nem közölt, sem bizonyítást nem ajánlott fel.

[36] A III. rendű alperes – tárgyaláson pontosított – fellebbezésében kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben változtassa meg és a III. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetnek helyt adó rendelkezéseket változtassa meg, a III. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet utasítsa el, továbbá az elsőfokú bíróság ítéletéből mellőzze az I. rendű alperessel szembeni megállapítást tartalmazó rendelkezést. Másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.

[37] Előadta, hogy a felek között a Pp. 37. § a) pontja szerinti pertársaság áll fenn, ezért van lehetősége az I. rendű alperessel szemben előterjesztett megállapítási keresetnek helyt adó rendelkezés ellen is fellebbezni.

[38] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti az Szjt. 46. §-át, 47. §-át és 94. §-át, továbbá a Pp. 185. §-át, 203. §-át, 214. §-át, 220. §-át és 346. § (5) bekezdését.

[39] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a III. rendű alperessel szemben nem a felperes által előterjesztett keresetet bírálta el. Egyrészt a III. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetben nem szerepelt a 2021. szeptember 24-én tartott előadással kapcsolatos megállapítás és jogkövetkezmények iránti igény. Emellett a felperes eredeti keresetében a III. rendű alperessel szemben eltiltást, illetve abbahagyásra kötelezést egyáltalán nem kért, ezt csak a 2022. április 25. napján előterjesztett keresetváltoztatása tartalmazza. Ebben azonban a felperes sem tényállást, sem jogi indokolást nem terjesztett elő, így az nem felel meg a Pp. 185. § (2) bekezdésében foglaltaknak, ezért azt a (3) bekezdés értelmében vissza kellett volna utasítani. Az elsőfokú bíróság a keresetet úgy ismertette, hogy a felperes a jogsértés kezdő időpontjául a bemutatók napjait jelölte meg, azonban az ítélet [34] bekezdésében az szerepel, hogy a jogsértés kezdő időpontjául a felperes 2020. szeptember 23. napját jelölte meg. Itt az is megtalálható, hogy a felperes azt adta elő, hogy a jogsértés folyamatos, azonban ilyet a felperes soha nem állított. A felperes keresete összecszerűségében sem egyezik az ismertetettel, hiszen a felperes a keresetében 8 előadásra kért előadásonként 150.000 forint összeget (azaz 1.200.000 forintot), míg az elsőfokú bíróság szerint a kereset előadásonként 150.000 forint, összesen 750.000 forint. A III. rendű alperessel szembeni keresetkiterjesztésben a felperes még szerzői jogdíjat igényelt, majd a 2022. április 25-i keresetváltoztatásban – összecszerűség megjelölése nélkül – a jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítésére kötelezést kért, a 2023. március 28-i érdemi tárgyaláson pedig úgy nyilatkozott, hogy alperesenként 250.000 forint és kamatai megtérítését kéri elért gazdagodás címén. Tehát ellentmondásos, hogy a felperes szerzői jogdíj címén vagy elért gazdagodás címén kéri kötelezni az alpereseket, vagy e két jogcím alatt ugyanazt érti. Az elsőfokú bíróság a 2023. március 28-i tárgyaláson, az 59. sorszámu jegyzőkönyvben rögzítette a felperes

pontosított keresetét. Egyedül ez az 59. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv tartalmazza, hogy a felperes a III. rendű alperessel szemben kéri annak megállapítását is, hogy a 2021. szeptember 24-én tartott előadás jogsértő volt, ezt semelyik korábbi kereset vagy keresetváltoztatás nem tartalmazta. Ugyanakkor ez érdemi tárgyalás volt, ekkor a Pp. 214. §-ának megfelelően keresetváltoztatásnak már nem volt helye, és az elsőfokú bíróság nem észlelte, hogy az ekkor rögzített felperesi nyilatkozat lényeges keresetváltoztatást tartalmaz. A felperes és az elsőfokú bíróság a kamatfizetés kezdő időpontjára sem adott semmilyen magyarázatot.

[40] Hivatkozott arra, hogy a felperes által 2023. április 25-én csatolt kép- és hangfelvételek csak a Pp. 220. §-ának megfelelő utólagos bizonyítás eredményeképpen lettek volna figyelembe vehetők, miután ekkor az ügy már érdemi szakban volt. Így a 220. § (7) bekezdése értelmében az ilyen bizonyítékot figyelmen kívül kell hagyni. Kiemelte, hogy ezt megelőzően az elsőfokú bíróság a felperest több alkalommal felhívta bizonyításra, ilyen felhívás szerepel a 20. sorszámú és a 39. sorszámú jegyzőkönyvben, illetve a 43. sorszámú végzésben is. Ennek ellenére a felperes első ízben 2023. április 25. napján kelt beadványában, már az érdemi tárgyalási szakban hivatkozott a Pp. 265. § (2) bekezdés b) pontjára, és ekkor csatolt csak felvételeket. Azonban ez a beadvány még a bíróság által előírt határidőkhöz képest is elkészt. Hiányos is volt, mert a felperes csak állította, de nem valószínűsítette, hogy a tényállítás bizonyítása számára nem lehetséges, de az ellenérdekű féltől elvárható az állított tények fenn nem állásának bizonyítása. Ezt követően az elsőfokú bíróság még a 66. sorszámú jegyzőkönyvben is intézett felhívást a felpereshez, amit szintén nem teljesített.

[41] Összességében az elsőfokú bíróság tárgyalásvezetése és a kiadott felhívásai következetlenek voltak. A felperest a 20. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben anyagi pervezetés keretében felhívta állításai bizonyítására, majd az ítéletben ezzel ellentétesen határozta meg a bizonyítási érdeket. Az elsőfokú bíróság annak ellenére találta megalapozottnak a keresetét, hogy annak tartalma meg sem állapítható pontosan, és a felperes egyetlen olyan felhívásnak sem tett eleget, amellyel állításait bizonyíthatta volna.

[42] A fentiekben részletezett eljárási jogszabálysértéseken túl az ítélet anyagi jogszabályokat is sért.

[43] Az elsőfokú bíróság az ítélet [111] bekezdésében úgy foglalt állást, hogy sem a 2009-es, sem a 2017-es megállapodás nem tartalmaz rendelkezést arra nézve, hogy az I. rendű alperes a felhasználási jogokat harmadik személyre tovább engedélyezhetné. Ezzel szemben a 2009-es megállapodáskor a „táncjáték2” és a „táncjáték3” című előadások még nem léteztek, ezért ezekre a 2009. december 11-i megállapodás jövőben létrejövő alkotásként utal, amelyekre pedig a 2. pont szerint az átdolgozási jog kiterjed. Tehát az I. rendű alperesnek joga volt arra, hogy ezt a két táncjátékot 2009. december 11. és 2017. május 4. között átdolgozza, és ekként olyan műveket hozzon létre, amelyekre már az I. rendű alperesnek áll fenn a szerzői joga. Az átdolgozott művekre fennálló szerzői jogát pedig az I. rendű alperes a felperes engedélye nélkül is átruházhatta a III. rendű alperesre. Az I. és III. rendű alperes között létrejött 2020. évi megállapodás kifejezetten rögzíti, hogy az I. rendű alperes összművészeti produkciók jogait adja át a III. rendű alperesnek, melyek a felperesen és személylön kívül további szerzők jogaival érintettek. Ezek nyilvánvalóan nem azonosak a 2017. május 4. napján kelt okiratban rögzített táncjátékokkal, amelyeket a felek kizárólag a felperes és személyl közös műveiként határoztak meg. Az elsőfokú bíróság érdemben nem is foglalkozott az I. rendű alperes ügygondnokának előadásával, mely szerint a 2017. május 4.

napján kelt okirat a kereseti kérelem szerinti elnevezéssel kizárólag az „táncjáték1” című táncjátékot rögzíti, a másik két művet hasonló, de nem azonos elnevezéssel tartalmazza. Az elnevezéseken kívül a művekről a perben további adat nem áll rendelkezésre. A felperes a perfelvétel során nem terjesztett elő bizonyítékot, bizonyítási indítványt, hogy állításait igazolja abban a körben, miszerint a 2021-es előadások megegyeznek a saját műveivel.

[44] Emellett hangsúlyozta, hogy a 2017. május 4. napján kelt megállapodásban a felek azt rögzítették, hogy a művek szerzői vagyoni felhasználási jogainak kizárólagos, teljeskörű, területi, időbeli, mennyiségi és felhasználási módra korlátozás nélküli felhasználója az I. rendű alperes. Tehát a felek az Szjt. szerinti legtágabb körben határozták meg a művek felhasználásának a lehetőségét. A III. rendű alperes álláspontja szerint a fenti szöveggel megadott felhasználási jog kiterjed a harmadik személyekre átruházás jogára is.

[45] A III. rendű alperes kifogásolta továbbá a megítélt összeget. A felperes végső soron 250.000 forint megfizetésére kérte az alperesek kötelezését, egyszer szerzői jogdíj, egyszer elért gazdagodás címén. Jogcímként az Szjt. 94. § (1) bekezdését jelölte meg, ennek alapján a felperes követelheti a jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítését. A Ptk. kommentár szerint a szerzői jogi gazdagodás visszatérítési igényre nem lehet a Ptk.-ban foglalt jogalap nélküli gazdagodás szabályait alkalmazni, hiszen a gazdagodás kifejezésnek sajátos szerzői jogi jelentéstartalma van. Ez a saját jelentéstartalom a jogsértéssel elért bevétel, csökkentve az igazolt költségekkel és növelve a jogdíjjal. Tehát a jogsértő gazdagodás mértékének megállapításához elengedhetetlenül szükséges a bevétel összegének a meghatározása. A hozzá tartozó bizonyítás (pénzügyi beszámoló, továbbá a megfelelő számviteli nyilvántartások szakértői vizsgálata) nyújthat alapot a gazdagodás visszatérítési igény összegszerűségének elbírálásához. Ezzel szemben a felperes kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy e körben nem kíván bizonyítási indítványt előterjeszteni. Így a bizonyíthatatlanság miatt az elért gazdagodás visszatérítésére irányuló kereset elutasításának lett volna helye.

[46] A II. rendű alperes fellebbezése megalapozott. A III. rendű alperes fellebbezése részben megalapozott.

[47] Figyelemmel a II. és III. rendű alperes fellebbezésének terjedelmére, az ítéltáblának először arról kellett állást foglalnia, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkezései közül melyek emelkedtek jogerőre. A II. rendű alperes a fellebbezése pontosítása során úgy nyilatkozott, hogy az általa támadott rendelkezés kizárólag a II. rendű alperessel szemben alkalmazott eltiltás, értelemszerűen ehhez kapcsolódik járulékos kérdésként a II. rendű alperes javára megítélt perköltség mértéke. A III. rendű alperes is úgy nyilatkozott, hogy vele kapcsolatos megállapító és marasztaló rendelkezésekkel szemben terjeszt elő fellebbezést, ehhez megint csak járulékos kérdésként kapcsolódik a III. rendű alperest perköltség fizetésre kötelező rendelkezés. Ezenkívül a III. rendű alperes úgy nyilatkozott, hogy támadja az ítélet I. rendű alperessel kapcsolatos megállapítását is.

[48] Ezért fellebbezés hiányában, a Pp. 358. § (5) bekezdésének megfelelően, jogerőre emelkedett az I. rendű alperest további jogsértéstől eltiltó és az I. rendű alperest 250.000

forint és kamatai, valamint perköltség megfizetésére kötelező rendelkezés, illetve a kereset részben elutasító rendelkezés, valamint a felperest további illeték fizetésére kötelező döntés. Az indokolásból megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság jogerősen elutasította az I. rendű alperessel szemben előterjesztett adatszolgáltatási keresetet, a II. rendű alperessel szemben előterjesztett megállapítási, adatszolgáltatási és gazdagodás fizetési keresetet, illetve a III. rendű alperessel szemben előterjesztett átdolgozásra alapított keresetet, az „táncjáték1” című táncjátékkal kapcsolatos teljes keresetet, továbbá az abbahagyásra kötelezés iránti keresetet.

[49] Az teljesen egyértelmű, hogy mind a II. rendű, mind a III. rendű alperes jogosult fellebbezni a velük szemben előterjesztett keresetnek helyt adó rendelkezések ellen. Felmerül azonban a kérdés, hogy a III. rendű alperes jogosult-e fellebbezéssel támadni az I. rendű alperessel szemben hozott megállapítási rendelkezést, azaz azt, amelyben az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az I. rendű alperes azzal, hogy az „táncjáték1”, a „táncjáték2”, valamint az „táncjáték3” elnevezésű táncjátékokban az őt illető kizárólagos felhasználási jogot a felperes engedélye nélkül 2020. szeptember 23-án tovább engedélyezte a III. rendű alperes részére, megsértette a felperes szerzői vagyoni jogait. A rendelkezés ugyan megemlíti a III. rendű alperest, azonban egyértelmű, hogy ezt a megállapítást az elsőfokú bíróság az I. rendű alperessel szemben tette.

[50] A Pp. 365. § (5) bekezdésének megfelelően az ítélet ellen fellebbezéssel élhet a fél, valamint az, akire a határozat rendelkezést tartalmaz, a rendelkezés rá vonatkozó része ellen. A Pp. 2. § (1) bekezdése értelmében a felek a perbeli jogaikkal jogosultak rendelkezni. Ez a rendelkezés nemcsak a felperesre, hanem az alperesre is irányadó, azaz az alperes a perben az ellene előterjesztett keresettel szemben jogosult védekezni. Ez logikusan következik abból, hogy a perben azt kell vizsgálni, hogy a felperes az alperessel a keresetben megjelölt jogalapon létrejött jogviszonyban áll-e, és ebből a jogviszonyból eredően felperesre és az alperesre milyen jogok és kötelezettségek származnak. Értelemszerűen, több alperes esetén az az alperes, aki a felperes és a másik alperes (pertárs) közti jogviszonynak nem részese, azzal a jogviszonnyal sem anyagi jogilag, sem – a Pp. 2. § (1) bekezdésnek megfelelően – eljárásjogilag nem rendelkezhet, tehát azzal a jogviszonnyal kapcsolatban perbeli nyilatkozatot nem tehet. Ennek az eljárásjogi kereteit részletesebben a pertársaság Pp. 36-39. §-aiban írt szabályai határozzák meg. Az, hogy a pertársak egymással milyen pertársaságban állnak, a felperes és az alperesek közötti anyagi jogi jogviszony(ok)tól függ, így ettől függ az is, hogy a Pp. 38. és 39. §-ai értelmében az egyes pertársak jognyilatkozatai mennyiben hatnak ki a másokra. Amennyiben egy adott pertárs az anyagi jogi jogviszony alanyának tekinthető, vagy az anyagi jog alapján kifogás előterjesztésére jogosult, akkor a perben is tehet nyilatkozatot ezzel a jogviszonnyal kapcsolatban. Amennyiben viszont ez az anyagi jogi kapcsolat nem áll fenn, akkor a pertársaság szabályaiból is az következik, hogy a másik pertárs helyett vagy a másik pertársat érintően nem tehet perbeli nyilatkozatot sem.

[51] Az I. rendű alperes azt adta elő, hogy az I. és III. rendű alperes között a Pp. 37. § a) pontja szerinti pertársaság áll fenn, ezért jogosult az I. rendű alperessel kapcsolatos megállapítást is fellebbezéssel támadni. Az ítéltábla megjegyzi, hogy ha ez így lenne, erre akkor sem lenne jogosult a III. rendű alperes. A Pp. 38. § (1) bekezdésének megfelelően a pertárs cselekményei a másik pertársra csak akkor hatnak ki, hogy ha az adott pertárs valamely perbeli cselekményt elmulasztott. Az I. rendű alperes azonban a fellebbezést nem

elmulasztotta, hanem teljesen egyértelműen nem kívánt fellebbezni, miután fellebbezést elkésztett sem terjesztett elő, és az elsőfokú eljárásban megváltoztatott nyilatkozatában elismerte a keresetet. Ugyanakkor az ítéltábla arra a következtetésre jutott, hogy az I. és a III. rendű alperes nem a Pp. 37. § a), hanem a c) pontja szerinti pertársak, azaz a velük szemben előterjesztett követelések hasonló ténybeli és jogi alapból erednek, de a perben hozott ítélet anyagi jogerő hatása a pertársakra a perben részvétel nélkül nem terjedne ki. A Pp. 37. § a) pontjában foglalt esetkör a gyakorlatban rendkívül ritkán fordul elő, ritka, ha egy perben úgy hozható érdemi döntés, hogy az a perben részvétel nélkül kiterjedjen valakire, de nem áll fenn kényszerű pertársaság. Ez gyakorlatilag akkor fordulhat elő, hogy ha valamilyen jogszabály írja elő ezt a joghatást. Ez a helyzet áll fenn például az ingatlan-nyilvántartási törvény alapján elrendelt perfeljegyzést vagy perbejegyzést követő függő hatályú bejegyzések jogosultjai esetén, vagy több tagból álló jogi személy határozatának valamelyik tag általi bírósági megtámadása esetén.

[52] A felperes keresetében előadott ténybeli és jogi alapból az következik, hogy a felperes abszolút szerkezetű szerzői vagyoni jogait az I. rendű és a III. rendű alperes más-más magatartással sértette meg, azaz a jogsértéssel külön-külön relatív szerkezetű jogviszony jött létre a felperes és az I. rendű alperes, illetve a felperes és a III. rendű alperes között. Ezekre a jogviszonyokra semmilyen jogszabály nem ír elő a Pp. 360. § (1) bekezdésében foglalt, azaz a felperes és az alperes relációján túl terjedő anyagi jogerőhatást. Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság által az I. rendű alperessel szemben megállapított jogsértés részben, az engedély megléte szempontjából, előkérdése a III. rendű alperes jogsértése megítélésének. Azonban önmagában az, hogy más személyek között létrejött jogviszony fennállása, tartalma vagy jogi megítélése előkérdése egy adott jogvita eldöntésének, még nem jelenti azt, hogy az előkérdéssel érintett jogviszonyban hozott döntés anyagi jogereje a Pp. 360. § (1) bekezdésében írtakon túl terjedne, azaz perbenállás nélkül kihatna arra a személyre, akinek a jogosultságát vagy kötelezettségét az előkérdésnek minősülő jogviszony érinti. Ha a felperes úgy dönt, semmi akadálya nem lett volna annak, hogy az I. rendű és a III. rendű alperes ellen külön-külön indítson eljárást, azok párhuzamosan folyjanak, és a III. rendű alperessel szemben érvényesített jog megítélése szempontjából releváns kérdéseket a bíróság a III. rendű alperessel szemben indított perben önállóan eldöntse. Ebből az következik, hogy miután a III. rendű alperes nem részese a felperes és az I. rendű alperes közötti, az I. rendű alperes szerzői jogsértésén alapuló jogviszonynak, és jogszabály sem terjeszti ki rá annak joghatásait, ezért azzal kapcsolatban perbeli jognyilatkozatot sem tehet. Ennek megfelelően az I. rendű és a III. rendű alperes a Pp. 37. § c) pontja szerinti pertársak, és a Pp. 39. § (1) bekezdése értelmében az egyik pertárs perbeli cselekménye és mulasztása a többi pertársra nem hat ki. Ebből pedig az következik, hogy bár a III. rendű alperes a fellebbezett rendelkezések között megjelölte az I. rendű alperessel szemben hozott megállapítást is, erre a III. rendű alperes perbeli rendelkezési joga nem terjed ki, ezért fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett az elsőfokú bíróságnak az I. rendű alperessel szemben hozott megállapító döntése is. Ugyanakkor az I. rendű alperessel szemben hozott jogerős rendelkezés az adott jogkérdést az anyagi jogerő hatásával a Pp. 360. § (1) bekezdésének megfelelően csak a felperes és az I. rendű alperes viszonyában döntötte el.

[53] Minderre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla csak a II. és III. rendű alperessel szemben hozott, keresetnek helyt adó rendelkezéseket bírálta felül.

[54] Az ítéltábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének [24] bekezdése a rendelkező résszel ellentétesen tartalmazza az elsőfokú bíróság által megállapított tényeket. Az indokolásban az szerepel, hogy a II. rendű alperes az itt megjelölt időpontokban előadta az „táncjáték1”, a „táncjáték2”, valamint az „táncjáték3” elnevezésű táncjátékokat. Tekintettel arra, hogy a rendelkező rész szerint az elsőfokú bíróság nem állapított meg jogsértést az „táncjáték1” című musical nyilvános előadása miatt – azaz ezt a keresetet elutasította –, ezért a tényállásból mellőzni kell azt, hogy a megjelölt helyszíneken és időpontokban az „táncjáték1” című darabot is előadták. Emellett a [24] bekezdésben az szerepel, hogy ezeket a táncjátékokat a II. rendű alperes adta elő, holott mind az ítélet rendelkező részéből, mint a II. rendű alperessel kapcsolatos, a [117] és [118] bekezdéseiben található indokolásból az következik, hogy a darabokat nem a II. rendű, hanem a III. rendű alperes adta elő, a II. rendű alperes a nyilvános előadásokban pusztán közreműködött. Ezért az ítéltábla arra a következtetésre jutott, hogy az ítélet [24] bekezdésében a II. rendű alperes megjelölése elírás, ezért azt a Pp. 353. §-ának megfelelően kijavította akként, hogy a nyilvános előadásokat nem a II. rendű, hanem helyesen a III. rendű alperes tartotta.

[55] A Fővárosi Ítéltábla azt is észlelte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében nem a felperes II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetét bírálta el. A II. rendű alperessel szembeni keresetében a felperes az ítélet [33] bekezdése szerint azt kérte – és a Fővárosi Ítéltábla ezzel az ismertetéssel egyet is ért –, hogy a bíróság állapítsa meg, a II. rendű alperes azzal, hogy a felperes engedélye nélkül a [31] bekezdésben felsorolt időpontokban nyilvános előadáson bemutatta a [31] bekezdésben felsorolt műveket, megsértette a felperes szerzői vagyoni jogait, a jogsértés kezdő időpontjául a bemutatók napjait jelölte meg. Kérte a II. rendű alperes jogsértéstől eltiltását és adatszolgáltatásra kötelezését, továbbá elért gazdagodásban marasztalását. Az ítélet [38] bekezdésének megfelelően a kereset jogalapjaként a felperes, többek között, az Szjt. 94. § (1) bekezdés a), b), d) és e) pontjaira hivatkozott. A felperes az Szjt. 94. § (3) bekezdését csak a 99. és a 101. sorszámú beadványában hívta fel a kereset jogalapjaként. Azonban – amellett, hogy az Szjt. 94. § (3) bekezdésében foglaltakhoz igazodva nem változtatta meg sem a tényelőadását, sem a megállapítási kérelmét – a Pp. 215. és 217. §-ának megfelelő keresetváltogatás engedélyezése iránti kérelmet sem terjesztett elő, engedélyezésre nem is került sor, így az ezekben a beadványokban megjelölt jogalap nem vehető figyelembe. Mindebből az következik, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkező részben és az indokolás [117] és [118] bekezdésében nem azt állapította meg, amit a felperes a keresetében kért, hanem azt, hogy a II. rendű alperes a nyilvános előadásokon megbízási szerződés alapján pusztán közreműködött, felhasználási cselekményt saját jogán nem végzett. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság nem az Szjt. 94. § (1) bekezdése szerint alkalmazott jogkövetkezményt, hanem a 94. § (3) bekezdésének megfelelően. Az Szjt. 94. § (3) bekezdése alapján olyan személy marasztalható, aki nem maga sértette meg a szerzői jogokat, hanem akinek szolgáltatásait a jogsértés elkövetéséhez igénybe vették. Tehát az ítélet olyan ténybeli alapon született és olyan jogra terjed ki, amelyet a felperes joghatályosan nem állított, és a megállapítási kereseti kérelemtől eltérő tartalmú megállapítást tartalmaz. Ezzel az elsőfokú bíróság ítéletének II. rendű alperessel szemben hozott rendelkezése sérti a Pp. 2. § (2) bekezdését és 342. § (1) és (3) bekezdését. A Pp. 381. §-a értelmében ezek a jogsértések nem indokolják az ítélet hatályon kívül helyezését, lévén hogy másodfokon ez a jogsértés

orvosolható azzal, hogy a Fővárosi Ítéltábla a felperes II. rendű alperessel szemben ténylegesen előterjesztett keresetét bírálja el.

[56] A felperes keresetében az Szjt. 94. § (1) bekezdésére figyelemmel a II. rendű alperessel szemben, az előbbieken említettek szerint annak megállapítását kérte, hogy a kifogásolt időpontokban és helyszíneken a II. rendű alperes a két táncjátékot nyilvánosan bemutatta. Kérte a II. rendű alperes eltiltását a további jogsértéstől. Miután a megjelölt jogsértés a nyilvános előadás volt, így az eltiltási kereset is erre terjedt ki. Emellett adatszolgáltatási és gazdagodás megfizetésére irányuló igénye is volt. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete [117] és [118] bekezdéseiben foglaltakkal érdemben egyetért. A csatolt okiratok, különösen a II. rendű és a III. rendű alperes között létrejött megbízási szerződés alapján megállapítható, hogy a II. rendű alperes valóban nem saját jogán, hanem közreműködőként járt el a nyilvános előadások során. Ebből az következik, hogy a felperes eltérő jogalapon előterjesztett és ehhez képest eltérő tartalmú megállapítási kérelmét el kellett utasítani, ezért a jogsértés miatt kért egyéb jogkövetkezmény, így a jogsértéstől eltiltás sem ítélt meg. Az elsőfokú bíróság olyan jogsértéstől tiltotta el a II. rendű alperest, amelyre a kereset nem terjedt ki. Ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság a II. rendű alperessel szemben hozott jogsértéstől eltiltó rendelkezést a Pp. 383. § (2) bekezdése értelmében megváltoztatta, és a II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet teljes egészében elutasította.

[57] Miután a II. rendű alperes fellebbezése eredményre vezetett, a felperes vele szemben első fokon és másodfokon is teljes egészében peresztes lett, így a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében köteles megtéríteni a II. rendű alperes perrel felmerült költségeit. A II. rendű alperes a 100. sorszámú irat szerint a csatolt ügyvédi munkadíjat megbízási szerződés alapján kérte. A költségjegyzékben írtak a szerződésben foglalt megállapodásnak megfelelnek, és figyelemmel az ügy tartamára és bonyolultságára, az ítéltábla csökkentést sem látott indokoltnak, ezért a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (IM rendelet) 2. § (1) bekezdésének megfelelően a II. rendű alperes által megjelölt elsőfokú költséget elfogadta.

[58] A másodfokú eljárásra az ítéltábla a Pp. 364. §-a alapján alkalmazandó 83. § (1) bekezdése és az IM rendelet 2. § (1) bekezdése értelmében, a megbízási szerződésre figyelemmel ítélte meg a megfizetett illetékből és a megbízási szerződésnek megfelelően a két tárgyalásra felszámítható ügyvédi munkadíjból álló perköltséget. A beadvány készítésére a felek óradíjban állapodtak meg, azonban a II. rendű alperes a munkaórákat nem jelölte meg, így a fellebbezés szerkesztésért az ítéltábla nem tudott költséget megítélni a Pp. 82. § (3) bekezdésére figyelemmel.

[59] A III. rendű alperes a vele kapcsolatban hozott ítéleti rendelkezésekkel szemben több okból is fellebbezett.

[60] Egyrészt eljárási szabálysértésként végigvezette fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság nem a felperes végleges keresetét bírálta el. Ezzel a Fővárosi Ítéltábla csak kisebb

részben értett egyet. A felperes a III. rendű alperessel szemben 14. sorszámon terjesztette ki a keresetét, azonban az elsőfokú bíróság 16. sorszámon hiánypótlásra hívta fel, így a Pp. 115. § (4) bekezdésére figyelemmel a 17. sorszámon benyújtott, III. rendű alperessel közölt iratban foglaltakat kell a végleges keresetnek tekinteni. Ebben a felperes a III. rendű alperessel szemben azt kérte, a bíróság állapítsa meg, hogy a III. rendű alperes megsértette a felperes szerzői jogait azzal, hogy a felperes engedélye nélkül a szerzői alkotásokat az ott felsorolt nyilvános előadásokon bemutatta, illetve a koreográfiákat átdolgozta. Kérte a III. rendű alperes adatszolgáltatásra kötelezését, és szerzői jogdíj címén összesen 8 előadás miatt, előadásonként 150.000 forint és kamatai megtérítését, minden előadás után az adott előadás napját követő naptól számított fel kamatot. Az iratban tehát valóban nem szerepelt abbahagyásra, illetve eltiltásra kötelezés iránti kérelem. A 24. sorszámú iratban, amelyet a felperes még a perfelvétel során terjesztett elő, megjelölte azt is, hogy a III. rendű alperest a cselekmények abbahagyására, illetve a jogsértéstől eltiltásra kéri kötelezni, a gazdagodás visszatérítésére pedig valamennyi alperes egyetemlegesen köteles. A 26. sorszámú jegyzőkönyvben tett nyilatkozatával a felperes rögzítette, hogy a 24. sorszámú beadvány keresetmódosítást tartalmazott, és ezt fenntartja. Miután a keresetváltoztatást az elsőfokú bíróság a III. rendű alperessel közölte, a Pp. 185. § (3) bekezdése értelmében már nem lehet visszautasítani, függetlenül attól, hogy a 24. sorszámú irat tartalma nem felelt meg a Pp. 176. § (2) bekezdésének. Ezért a felperes joghatályos keresetében abbahagyásra kötelezést és eltiltást is kért. Ennek megfelelően ismertette az elsőfokú bíróság a felperes keresetét a 38. sorszámú ideiglenes intézkedést elutasító végzésben, ebben a III. rendű alperessel szemben megállapítási, abbahagyás, eltiltás, adatszolgáltatás iránti, és a többi alperessel egyetemlegesen 8x150.000 forint és kamatai jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítése szerzői jogdíj címén iránti kereset található. Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság az ítéletben helyesen ismertette, hogy milyen magatartásra kötelező keresetei voltak a felperesnek a III. rendű alperessel szemben, és ezeket az ítéletében el is bírálta.

[61] A felperes a keresetét az érdemi szakban, 2023. március 28-án az 59. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben annyiban megváltoztatta, hogy nem egyetemleges, hanem az alperesek személyenkénti marasztalását kérte, és 750.000 forint helyett alperesenként 250.000 forintot és kamatait kért elért gazdagodás visszatérítése jogcímén. Miután eddig valamennyi alperestől követelt 750.000 forintot, ez keresetleszállításnak minősül, ami a Pp. 221. § (1) bekezdés a) pontjának megfelelően bármikor, feltétel nélkül megtehető jognyilatkozat, így ez joghatályos keresetváltoztatás volt.

[62] Abban azonban helytálló volt a III. rendű alperes kifogása, hogy a 2021. szeptember 24-én megtartott előadásra mint szerzői jogsértésre hivatkozás semelyik, most felsorolt iratban nem szerepel a III. rendű alperes jogsértéseként. Tehát a perfelvételi szakban nem volt olyan kereseti kérelem és tényelőadás, amelyben a felperes a 2021. szeptember 24-i előadásra tekintettel a III. rendű alperessel szemben akár megállapításra, akár egyéb magatartásra vagy pénzfizetésre irányuló keresetet terjesztett volna elő. Az érdemi tárgyalási szakban pedig ezzel kapcsolatban joghatályos, a Pp. 215., valamint 217-219. §-ainak megfelelő keresetváltoztatásra nem került sor.

[63] Így az elsőfokú bíróság anélkül állapította meg a III. rendű alperes jogsértését a 2021. szeptember 24-i cselekmény miatt, hogy erre kereseti kérelem és tényelőadás lett volna.

Ezáltal az ítélet megsértette a Pp. 342. § (1) bekezdését. Ez a másodfokú eljárásban orvosolható volt azzal, hogy a Fővárosi Ítéltábla a kereseti kérelem nélkül hozott rendelkezést a Pp. 383. (2) bekezdése alapján az ítéletből mellőzte, így a 2021. szeptember 24-i előadással kapcsolatos, III. rendű alperessel szemben hozott megállapítás, és az ezzel kapcsolatos eltiltási és adatszolgáltatási kötelezettség a továbbiakban nem képezi az ítélet részét.

[64] Emellett a III. rendű alperes kifogásolta, hogy a felperes nem lett volna jogosult az érdemi tárgyalási szakban, minden felhíváshoz képest elkésetten bizonyítékot, azaz kamerafelvételt csatolni. A kamerafelvételeknek azonban – a később kifejtendők miatt – nem volt jelentősége a per eldöntése során.

[65] A III. rendű alperes a fellebbezésben ezenfelül azt fejtette ki, hogy a 2009. december 11-én aláírt megállapodás a „táncjáték2” és a „táncjáték3” című műveket még jövőben létrejövő alkotásként szerepeltette, azok ekkor még nem léteztek. A korábbi megállapodás szerint pedig a jövőben létrejövő műveket az I. rendű alperes jogosult volt átdolgozni. Tehát a 2017. május 4. napján kelt megállapodásig, amelyben ezeket a műveket már meglévő művekként szerepeltetik, az I. rendű alperesnek joga volt arra, hogy ezeket a táncjátékokat átdolgozza, és ekként olyan műveket hozzon létre, amelyekre már az I. rendű alperesnek áll fenn szerzői joga. Ezeket a jogokat pedig az I. rendű alperes a felperes engedélye nélkül átruházhatta a III. rendű alperesre. A III. rendű alperes kifejtette, hogy tekintettel a címek kismértékű eltérésére, illetve az összművészeti produkciókra utalásra, egyértelműen kiderül, hogy az I. rendű alperes által a III. rendű alperesre átruházott táncjátékok már nem azonosak a korábbi művekkel.

[66] Az ítéltábla rámutat, hogy a III. rendű alperes a per során a táncjátékok átdolgozásával és ennek időbeliségével kapcsolatban több különböző nyilatkozatot tett. A 21. sorszámú ellenkérelmében még nem vitatta, hogy a 2021-es előadások megegyeztek a felperes által alkotott művekkel, pusztán arra hivatkozott, hogy azokat a III. rendű alperestől jogszerűen megszerezte, ugyanígy tett a 27. sorszámú beadványában is. A 2022. július 6-án benyújtott 37. sorszámú beadványában egyrészt hangsúlyozta, hogy a „táncjáték3” című alkotás alapvetően musical, nem táncjáték, ahol a táncbetétek nem hangsúlyosak, valamint azt is, hogy a „jelenleg” táncolt koreográfia már nem hasonlít a felperes által évekkel azelőtt megalkotott koreográfiához. A 39. sorszámú jegyzőkönyvben azt adta elő, hogy ami 2021. évben megjelent a színpadon, az már nem eredeti, hanem másik koreográfia, még csak nem is átdolgozás. A 61. sorszámú, 2023. április 17-én kelt beadványában az szerepel, hogy a „táncjáték3” című musicalben a „jelenlegi” koreográfiát teljes egészében személy5 és személy6 készítették, a művet átírták mind a történetben, mind a táncbetét részekben, a táncbetétek új mozgáskultúrát tükröznek, tehát a „jelenleg” játszott „táncjáték3” című mű nem azonos a felperes keresetében megjelölt művel. A 66. sorszámú jegyzőkönyvben azt adta elő, hogy a 2002, 2023-ban játszott „táncjáték3” című mű már más, mint a felperes által készített koreográfia. A 69. sorszámú beadványában hosszasan összehasonlította a felperes 2016-os koreográfiáját a 2023-as előadással. A 84. sorszámú beadványban jelezte, a perben vitás, hogy a 2021-es előadásokon a felperes koreográfiáit, a felperes átdolgozott koreográfiáit, vagy a felperestől teljesen független koreográfiákat mutattak-e be. Figyelemmel a széttartó nyilatkozatokra, az elsőfokú bíróság a 87. sorszámú végzésben felhívta a III. rendű

alperest, nyilatkozzon, hogy a III. rendű alperes koreográfusai mikor dolgozták át első ízben a műveket. A III. rendű alperes erre írásban nem nyilatkozott. A 92. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben pedig azt adta elő, hogy amikor a felperes és személy1 között a viszony 2019 augusztusában megromlott, a felperes magával vitte a táncosok döntő többségét és vészhelyzet alakult ki. Arra a bírói kérdésre, hogy mikor került átdolgozásra a három mű, az volt a válasza, hogy nem átdolgozásról beszél, hanem vészhelyzetről. Az adott színpad határozta meg, hogy hány táncos táncolja a koreográfiát. személy5 és személy6 voltak azok, akik bemutatták a táncokat, vagy próbálták betanítani. Ez a nyilatkozat mind a „táncjáték2”, mind a „táncjáték3” című produkciók 2021-es bemutatóira vonatkozik. Ugyanezen a tárgyaláson azt is előadta, hogy a táncjáték3al kapcsolatban 2023-ban teljesen új koreográfia készült, új darab, a szereplőgárda sem azonos, nincs köze az eredeti műhöz.

[67] Ezekből a nyilatkozatokból két dolog következik. Egyrészt az, hogy amit a művek átdolgozásáról a III. rendű alperes a fellebbezésben előadott – miszerint ezt az I. rendű alperes 2009. és 2017. között valamikor jogszerűen megtette és már az átdolgozást ruházta át a III. rendű alperesre – teljesen új nyilatkozat. Ezzel az állításával a III. rendű alperes nemcsak új jogi érvelést vezetett elő, hanem új tényekre is hivatkozott, amikor azt állította, hogy a darabokat nem a III. rendű alperes, hanem az I. rendű alperes dolgozta át, és nem valamikor a felperes és személy1 konfliktusát, 2019-et követően, hanem már 2009. és 2017. között. A Pp. 373. § (2) bekezdésének megfelelően azonban a másodfokú eljárásban új tényállítást már nem tehet, így ezzel az érveléssel az ítéltáblának nem kellett érdemben foglalkoznia.

[68] A másik következtetés pedig az, hogy a III. rendű alperes első fokon tett nyilatkozataiból, különösen a bírói felhívásra egyértelműsített és pontosított 92. sorszámú jegyzőkönyvben előadottakból az következik, hogy végül is maga a III. rendű alperes sem állította a perben azt, hogy akár a „táncjáték2”, akár a „táncjáték3” című musical tánc-koreográfiája 2021-ben lényegesen eltért volna a felperes koreográfiájától. A „táncjáték2” című táncjáték esetében egyáltalán nem tett előadást akár átdolgozásról, akár újraalkotásról. A „táncjáték3” esetében pedig végül 2023-ra tette azt az időpontot, amikor már teljesen új koreográfiával és részben egyéb módon is megváltoztatva játsszák a darabot. Ezen nyilatkozatokra tekintettel az az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a 2021. évben felsorolt előadásokon – kivéve 2021. szeptember 24-ét – a III. rendű alperes valóban a felperes koreográfiájával ellátott táncjátékokat mutatta be. Az ítéltábla kiemeli, a III. rendű alperes a fellebbezésében már nem is állította, hogy a táncosai új koreográfiát alkottak 2021-re.

[69] Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott az Szt. 94/B. § szerinti szerzői jogi vélelemre is. Eszerint az ellenkező bizonyításáig azt kell szerzőnek tekinteni, akinek a nevét ilyenként a művön a szokásos módon feltüntették. A felperes a keresetleveléhez plakátokat csatolt, amelyekről megállapítható, hogy 2018. március 24-én a „táncjáték3” című produkció koreográfusaként és 2019. május 9-én a „táncjáték2” című produkció koreográfusaként feltüntették. Kétségtelen, hogy a 21. sorszámú csatolt, I. és III. rendű alperes között 2020. szeptember 23-án létrejött jogátruházási megállapodásban a 2017. évi, felperes, személy1 és I. rendű alperes közötti megállapodáshoz képest kissé eltérő címen szerepelnek a művek. Azonban a felperest koreográfusként feltüntető plakátokból látható, hogy az ott használt címek sem egyeznek meg teljesen a 2017. évi megállapodásban írtakkal. Tehát látszik, hogy a

felek a darabokat több, hasonló címen is szerepeltették, az eltérések kismértékűek, így a plakátokon és a különböző szerződésekben feltüntetett művek azonossága nem kétséges. Ezért az ítéltábla arra a következtetésre jutott, hogy a kis különbség ellenére a szerzői jogi vélelem a felperest a 2020. évi megállapodásban foglalt két mű, a „táncjáték2” és a „táncjáték3” esetében megilleti. A vélelem helyessége mellett szól az is, hogy bár a III. rendű alperes által hivatkozott koreográfusok, személy5 és személy6 a 2020. évi megállapodás megkötésekor a III. rendű alperes tulajdonosai voltak – tehát a darabok átdolgozásával vagy újraalkotásával kapcsolatban ismeretekkel kellett rendelkezniük –, nem jelezték az általuk kötött megállapodásban, hogy nem kívánják, hogy a jogátruházás a koreográfiára kiterjedjen, mert újat alkottak, vagy újat fognak alkotni. Emellett a felperes több alkalommal csatolt a későbbi előadásokról hirdetéseket, illetve plakátokat, ezeken koreográfusként sem a felperes, de a III. rendű alperes által állított koreográfusok sincsenek feltüntetve.

[70] A – fenti tényekkel megerősített – vélelmet az eljárás során a III. rendű alperesnek kellett volna megdöntenie. A vélelem megdöntéséhez nem önmagában bizonyítékok csatolása szükséges, hanem ezt megelőzően az, hogy a III. rendű alperes pontos tényelőadást tegyen arról, hogy mikor, ki dolgozta át a műveket és ez miért volt jogszerű, vagy ki, mikor alkotott új művet, ezt mikor mutatták be, majd vitatás esetén kell az előadott tényeket bizonyítania. A most végigvett III. rendű alperesi nyilatkozatokból pedig az következik, hogy koherens, határozott, a saját nyilatkozataival ellentmondásban nem álló, kellően részletezett nyilatkozatot a III. rendű alperes nem tett, sőt, az utolsó nyilatkozatában maga sem állította, hogy 2021-re új előadások születtek volna.

[71] Minderre tekintettel bizonyítás elrendelésére valóban nem volt szükség, mert nem volt olyan részletes, határozott, a vélelem megdöntésére alkalmas III. rendű alperesi tényelőadás, amelynek alátámasztására bizonyítást kellett volna lefolytatni.

[72] A fellebbezésében a III. rendű alperes további érvként azt is előadta, hogy a 2017. május 4. napján kelt megállapodás alapján az I. rendű alperes a felhasználási jog továbbengedélyezésére is jogosult volt. A 2. pont szerint a perbeli művek szerzői vagyoni felhasználási jogainak kizárólagos teljeskörű, területi, időbeli, mennyiségi és felhasználási módra vonatkozó korlátozás nélküli felhasználója az I. rendű alperes. A felek tehát a lehető legszélesebb jogosultság átadására törekedtek, amibe a továbbengedélyezés beleértendő.

[73] Az ítéltábla azonban ebben a kérdésben is egyetértett az elsőfokú bírósággal. Az Szjt. 46. § (1) bekezdése azt tartalmazza, hogy a felhasználó az engedélyt harmadik személyre csak akkor ruházhatja át, illetve csak akkor adhat harmadik személynek további engedélyt a mű felhasználására, ha azt a szerző kifejezetten megengedte. Ez a rendelkezés azt jelenti, hogy a szerző – az Szjt. 45. § (1) bekezdésének megfelelően írásba foglalt – nyilatkozatának egyértelműen, kifejezetten tartalmaznia kell a továbbengedélyezési jogot. Ebből az következik, hogy egy olyan szerződéses rendelkezés, amely értelmezésre szorul, nem minősülhet olyannak, amely kifejezett rendelkezést tartalmaz. Az I. rendű alperes valóban széles körű, minden felhasználásra kiterjedő, korlátozás nélküli és kizárólagos felhasználási engedélyt kapott, azonban a továbbengedélyezésről nincs szó az okiratban. Ezért a

továbbengedélyezésre az I. rendű alperes nem volt jogosult, emiatt a felperes koreográfiáinak nyilvános előadási jogát a III. rendű alperes az I. rendű alperestől nem szerezte meg, tehát a felhasználása valóban engedély nélkülinek minősül.

[74] Az előbbieken említettek alapján – a 2021. szeptember 24-i előadással kapcsolatos megállapítás, eltiltás és adatszolgáltatás elhagyásával – az ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta az elsőfokú ítéletnek a III. rendű alperesi jogsértést megállapító, attól eltiltó és adatszolgáltatásra kötelező rendelkezését.

[75] Külön vitatta a III. rendű alperes a 250.000 forint és kamatai jogsértéssel elért gazdagodás fizetési kötelességét, a Fővárosi Ítéltábla pedig egyetértett a III. rendű alperes ezzel kapcsolatban kifejtett álláspontjával. Az Szjt. 94. § (1) bekezdés e) pontjában írt jogkövetkezmény, azaz a jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítésének mértéke megfelelhet annak a szerzői jogdíjnak, amelyet a jogosulatlan felhasználó elmulasztott megfizetni. Ennek összegét szakértői bizonyítással közvetlenül és egyértelműen valóban nem lehet meghatározni, mivel a szerzői jogdíj szabad megállapodás tárgya. Ugyanakkor az semmiképpen nem elégséges, hogy ha a gazdagodás iránti igényt előterjesztő fél pusztán annyit közöl, hogy egy meghatározott összegű díjat kér, de ennek alátámasztására semmilyen indokolást nem terjeszt elő, nem foglalkozik sem a jogsértő felhasználással elért bevétellel, sem a haszonnal, sem az adott szakmában szokásos mértékű szerzői jogdíj meghatározásával. Önmagában az az érv, hogy a meghatározott jogdíj nem nagy összegű, nem elegendő ennek megítéléséhez, figyelemmel arra, hogy a gazdagodás összegét a III. rendű alperes mindvégig vitatta. A felperes az összeg mértékét nem tudja kétséget kizáróan bizonyítani, lévén hogy egy meg nem kötött szerződésben meg nem határozott összegű díjról van szó. Azonban az általa meghatározott összeget a kiszámítás módjának és alapadatainak előadásával legalább valószínűsíteni kell, enélkül – kifejezett alperesi vitatás esetén – nem fogadható el az általa meghatározott összeg. Az ítéltábla egyébként megjegyzi, hogy a felperesnek ehhez a peradatok szolgáltatottak is támpontokat, hiszen a 21. sorszámú csatolt, I. rendű és III. rendű alperes közti jogátruházási megállapodásnak a melléklete is rendelkezésre állt. Ez egy táblázat, amelyből meg lehet állapítani, hogy a felperesen kívüli más szerzőtársak milyen alapon kiszámított milyen összegű jogdíjban részesültek 2020-ban az egyes előadások után.

[76] Minderre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla ebben a körben az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése értelmében megváltoztatta, és a felperes gazdagodás iránti keresetét az összegszerűség bizonyítottságának hiányában elutasította.

[77] A III. rendű alperes az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését is kérte, azonban olyan eljárási szabálysértést nem jelölt meg, amely ne lett volna a másodfokú eljárásban orvosolható. Ezért az ítélet Pp. 381. §-a szerinti hatályon kívül helyezésére nem volt indok.

[78] A III. rendű alperes fellebbezése részben eredményre vezetett, ezért első fokon megváltozott a pervesztesség-pernyertesség aránya. Az első fokon jogerősen elutasított rendelkezések mellett az ítéltábla megváltoztatta a megállapítást tartalmazó rendelkezés egy részét, illetve a III. rendű alperest pénzfizetésre kötelező rendelkezést. Figyelemmel arra, hogy a megállapítási, adatszolgáltatási és eltiltási keresetet a bíróság nagyjából így is teljesítette, a felperes a III. rendű alperessel szemben továbbra is nagyobb részben pernyertesnek tekintendő. Ugyanakkor a felperes az elsőfokú perköltsége megállapítását az IM rendelet 3. § (2) bekezdése szerint kérte, ami kisebb összeget eredményez, illetve a keresetét le is szállította. A III. rendű alperes pedig IM rendelet 2. § (2) bekezdése és a csatolt megbízási szerződés alapján 980.000 forint + áfa összegre tartott igényt. E körülményekre tekintettel az ítéltábla a Pp. 83. § (2) bekezdése értelmében úgy rendelkezett, hogy a felperes és a III. rendű alperes az elsőfokú költségeiket maguk viselik.

[79] Az ítéltábla a felperes és a III. rendű alperes másodfokú pervesztességének-pernyertességének arányát mérlegeléssel, a felperesre kedvezőbben, $\frac{1}{4}$ - $\frac{3}{4}$ arányban állapította meg. A III. rendű alperes a csatolt megbízási szerződésben foglalt 30.000 forint/óra munkadíj figyelembevételével 10 óra munkaidőt számított fel a fellebbezés elkészítésére. Ehhez a fellebbezés végig gondolásán és a beadvány megszerkesztésén túl az elsőfokú ítélet tanulmányozására is szükség volt, ezért a munkaidő ráfordítást az ítéltábla nem találta eltúlzottnak, és azt az IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján elfogadta. A III. rendű alperes a fellebbezéséhez 48.000 forint illetéket fizetett meg. A felperes ellenkérelem és a tárgyalásra előterjesztett költségigény hiányában a másodfokú eljárásra költséget nem igényelhet a Pp. 364. §-a alapján alkalmazandó 83. § (2) bekezdése értelmében. Tehát a felperes a III. rendű alperes költsége $\frac{1}{4}$ -ét, azaz 75.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjat és 12.000 forint fellebbezési illetéket köteles megtéríteni.

Budapest, 2025. április 1.

Dr. Hóbl Katalin s. k.

a tanács elnöke

Dr. Szabó Csilla s. k.
k.

előadó bíró

Dr. Istenes Attila s.

bíró